

*Bir Yunan Hediyesi***PHILIP KERR (22 Şubat 1956-23 Mart 2018)**

Yazarın Bernie Günther romanları en iyi suç romanları arasında kabul edilmektedir. Eleştirmenler eserlerini Raymond Chandler ve John le Carré'nin eserleriyle kıyaslamaktadır. Philip Kerr Edinburgh doğumlu olup Londra, Wimbledon ve Cornwall'da yaşamıştır. 30'dan fazla kitabı yayımlanan üretken yazar 23 Mart 2018 tarihinde hayatını kaybetmiştir.

CEM DEMİRKAN

1973 İstanbul doğumlu. Boğaziçi Üniversitesi mezunu. 2003'ten beri çevirmenlik yapıyor. Başlıca çevirileri şunlardır: *Ölüm ve Şeytan* (Frank Schätzing, Resif); *Biri ve Öteki* (Philip Kerr, Alfa); *Sessiz Alev* (Philip Kerr, Alfa); *Ölümler Dirilmezse* (Philip Kerr, Alfa); *Sahra Grisi* (Philip Kerr, Alfa); *Ölümcül Prag* (Philip Kerr, Alfa); *Katyn Katliamı* (Philip Kerr, Alfa); *Sessizliğin Öte Yakası* (Philip Kerr, Alfa); *Prusya Mavis'i* (Philip Kerr, Alfa); *Saklambaç* (Ian Rankin, Alfa); *Diş İzleri* (Ian Rankin, Alfa); *Masadaki Düşman* (Ian Rankin, Alfa).

Bir Yunan Hediyesi

© 2018, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Greeks Bearing Gifts

© 2018, thynKer Ltd.

Kitabın Türkçe yayın hakları Anatolialit Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu

Çeviren Cem Demirkan

Kitap Editörü Ebru Koç

Kapak Tasarımı Füsun Turcan Elmasoğlu

Sayfa Tasarımı Güneş Kozak

ISBN 978-605-171-992-4

1. Basım: Haziran 2019

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa–İstanbul

Tel: 0(212) 674 97 23 Faks: 0(212) 674 97 29

Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi Ticarethane Sokak No: 15 34110 Çağaloğlu–İstanbul

Tel: 0(212) 511 53 03 (pbx) Faks: 0(212) 519 33 00

www.alfakitap.com – info@alfakitap.com

Sertifika no: 43949

DEDEKTİF BERNIE GUNTHER'İN SERÜVENLERİ: 13

PHILIP
KERR

BİR YUNAN
HEDİYESİ

"Mükemmel bir anlatım, akıcılık ve betimlemeyle, entrika dolu
olağanüstü bir tarihi gerilim romanı"

-LIBRARY JOURNAL

Çeviren: Cem Demirkan

ALFA

Bu kitap, minnettarlık duyduğum Chris Anderson ve Lisa Pickering içindir.

tamadres.com

Dünyayı talan edip doymak bilmez iştahlarıyla ne buldularsa aldılar... düşmanları zenginse tamahkârlık, fakirse ihtirasları onları körükledi... Harap ettiler, katlettiler, farazi bahanelerle gasp ettiler ve bunların tümünü imparatorluk inşa etme mazaretiyle meşru gösterdiler. Geçtikleri her yeri çöle çevirip ona da barış adını verdiler.

-Tacitus, *Agricola ve Germania*

tamadres.com

ÖNSÖZ

Ocak 1957

Eğer gerçekleşmemiş olsaydı bu anlatılan en berbat hikâye olabilirdi ama tümü harfiyen anlattığım gibidir.

Yaşam böyledir; bazı hadiseler gerçekleşene kadar olması mümkün değilmiş gibi görünür. Polis dedektifi olarak yaşadıklarım ve toplamda tüm hayatım bu iddiamı destekleyecektir. Başıma gelenlerin tümü olması mümkün olmayan şeylerdi. Gerçi herkesin benzer şekilde düşündüğüne inanıyorum. Bizi biz yapan hikâyelerin büyük bölümünü, ancak kendimizi onlardan birinin içinde bulana kadar, mübalağa ya da afaki zannederiz.

Haliyle Yunanların buna karşılık gelen bir sözü var: Mitoloji. Mitoloji doğal olgulardan siz öldükten sonra ya da salaklık edip Zeus'tan bir kutu kibrit çalmaya çalıştığınızda yaşananlara kadar her şeyi açıklar. Nedendir bilinmez Yunanlar özellikle bu hikâyeye kafayı takmıştır. Belki de üzerinde düşünmeyi bıraktığınızda her hikâye için aynısı geçerlidir.

Nihayetinde kör olmayla belki de hiç var olmama arasında modern hikâye anlatımını keşfeden kişi de Homeros adında bir Yunandır.

Pek çok hikâye gibi bu da içkiyle iyi gider. O yüzden buyurun bir tane de benden olsun. İçkiye ben de hayır demem ama kesinlikle umutsuz vaka da değilim. Alakam bile yok. Samimi bir şekilde bir gece içmeye gidip ertesi gün hafızamı kaybetmiş bir halde, hiç duymadığım bir hiçliğe giden bir gemide uyanmayı temenni ediyorum.

Galiba romantik biriyim. Evde gayet huzurlu olsam dahi seyahati daima sevmişimdir. Kaçmak istediğimi söyleyebilirsiniz. Muhtemelen de nedeni yetkililerdir. Doğruyu söylemem gerekirse artık pek umurumda değil. Bizler için mazi bir hapishanenin dış duvarı gibidir: Onu aşmamız neredeyse imkânsızdır. Ve tabii kim olduğumuz ve yaptığımız onca şey dikkate alındığında o duvarı aşmamıza izin verilmemesi daha hayırlıdır.

Peki, bu olanları açıklamak bir şekilde mümkün olabilecek mi? Yakın zamana kadar kapıcı olarak çalıştığım Cap Ferrat'te bulunan Grand Hotel'deki Amerikalı misafirler Alman olduğumu öğrendiklerinde bu soruyu onların gözünde göürdüm: Nasıl oldu da sizin milletiniz o kadar insanı öldürebildi? Aslında şöyle oldu: Büyük bir balık pazarında yürürken yaşamın ne kadar yabancısı ve çeşitli olduğunu idrak edersiniz; bu harikulade, sinsî ve kaygan görünümlü mahlukların mevcudiyetini kabul etmekte zorlanırsınız. İşte kendi milletimi düşündüğümde kimi zaman ben de aynı hisse kapılırım.

Ben biraz istiridye gibiyimdir. Yıllar önce –tam olarak Ocak 1933– bir kum tanesi kabuğumdan içeri girdi ve beni olmaması gereken bir şekilde ovalamaya başladı. Ama eğer içimde bir inci varsa bile bunun siyah olduğunu düşünüyorum. Dürüst olmam gerekirse savaş sırasında hiç de gurur duymadığım birkaç şey yaptım. Bu hiç de şaşırtıcı bir şey değil çünkü savaş zaten bu demektir. Ona iştirak eden herkesin kendini suçlu hissedip yanlış bir şeyler yaptığını düşünmesini sağlar. Tabii gerçek suçlular dışında; onların bir konuda kendilerini suçlu hissetmelerini mümkün kılacak bir şey henüz icat edilmedi. Belki bunun tek bir istinası var: Landsberg'deki cellat. Fırsat verildiğinde karşısına çıkan herkese dert yanmaya bayılır.

Tümü resmen geride kaldı. Nasyonal Sosyalist devrimimiz, onu sona erdiren kahredici savaş ve bir şekilde Amerikalılara borçlu olduğumuz hüküm süren barış, Kartaca tarzından başka bir şey değil. İnsanları asmayı uzun zaman önce bıraktık ve Landsberg'de yatmakta olan yüzlerce savaş suçlusunu dördü hariç serbest bırakıldı. Doğru düzen kurmayı başarabilirsek bu yeni Federal Alman Cumhuriyeti'nin müthiş bir devlet olacağına inancım tam. Batı Almanya'nın tümü yeni boya kokuyor ve tüm hükümet binaları sil baştan inşa ediliyor. Kartallar ve gamalı haçlar çoktan gitse de onların en ufak izleri dahi, Leon Trotsky'nin eski Komünist Partideki resmi gibi siliniyor. Münih'teki kötü şöhretli –belki de en kötü şöhrete sahip– Hofbräuhaus'ta kemerli ve krem rengi tavandaki gamalı haçı silmek için ellerinden geleni yapsalar

da izini seçebilmek hâlâ mümkün. İlginçtir ama bunlar –Nazizm’in parmak izleri– olmasa Nazilerin hiç var olmadığını ve Adolf Hitler’in idaresinde geçen on üç yılın feci bir Gotik kâbus olduğunu düşünebilirsiniz.

Keşke Nazizm’in Bernie Günther’in ruhuna bıraktığı izleri silmek de bu kadar kolay olsaydı. Bu ve diğer karmaşık sebeplerle bu aralar sadece yalnız olduğumda kendim gibi olabildiğim mevzuuna girmeyeceğim. Sair zamanlarda başkası gibi davranmaya mecburum.

Öyleyse. Selam. Bavyera’da dediğimiz gibi, Tanrı sizi selamlıyor. İsmim Christof Ganz.